

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Wierciszewska-Chojnowska

Protokolant: Gabriela Lutek, st. sekr. sąd. Julia Kubok

przy udziale prokuratora Roberta Pyry

po rozpoznaniu w dniach 20.11.2023 r. i 13.12.2023 r.

sprawy

A. D. (1)

urodzonego w dniu (...) w K.

syna R. i A. z domu M.

oskarżonego o to, że:

1. w dniach od 5 listopada do 20 grudnia 2018 r. w W., działając wspólnie w porozumieniu z trzema ustalonymi oraz innymi nieustalonymi osobami podającymi się za funkcjonariuszy Policji i prokuratorów brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na doprowadzaniu osób starszych do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do swojej tożsamości i zamiaru zwrócenia imienia zabieranego pokrzywdzonym, przy czym jego rola polegała na odbieraniu mienia bezpośrednio od pokrzywdzonych i przekazywaniu go za pośrednictwem ustalonej osoby innej ustalonej osobie do dalszego dysponowania,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 258 § 1 k.k.

2. w dniu 5 listopada 2018 r. w W. na ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z trzema ustalonymi oraz nieustalonymi osobami podającymi się za funkcjonariuszy Policji w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził nieustaloną osobę pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem własnym w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 10.400 zł w ten sposób, że po wprowadzeniu pokrzywdzonej przez nieustalone osoby podające się za funkcjonariuszy Policji telefonicznie w błąd, że prowadzone są czynności służbowe przez Policję mające na celu ochronę jej mienia przed przestępstwem i nakłonieniu jej do przekazania ww. mienia przedstawicielowi Policji, wspólnie z ustaloną osobą zabrał to mienie od pokrzywdzonej i za pośrednictwem innej ustalonej osoby przekazał kolejnej ustalonej osobie celem dalszego nim dysponowania, czyniąc sobie stały dochód z popełnianego przestępstwa i działając w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3. w dniu 20 grudnia 2018 r. w W. przy ul. (...) po godz. 12:00 działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi oraz nieustalonymi osobami podającymi się za funkcjonariuszy Policji w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. i B. Ż. do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem własnym w postaci pieniędzy w kwocie 25.000

zł w ten sposób, że po wprowadzeniu pokrzywdzonych przez nieustalone osoby podające się za funkcjonariuszy Policji telefonicznie w błąd, iż prowadzone są czynności służbowe przez Policję mające na celu ochronę ich mienia przed przestępstwem i nakłonieniu pokrzywdzonych do pobrania ww. kwoty z konta bankowego z oddziału banku (...) S.A. przy ul. (...) oraz do przekazania go osobie podającej się za przedstawiciela Policji, zabrał od pokrzywdzonej ww. mienie i za pośrednictwem ustalonej osoby przekazał je kolejnej ustalonej osobie celem dalszego nim dysponowania, czyniąc sobie stały dochód z popełnianego przestępstwa i działając w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu za umyślne przestępstwo podobne

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

orzeka

1. **oskarżonego A. D. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. 1 czynu i za to - przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. - na podstawie art. 258 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 października 2023 r. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. **oskarżonego A. D. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt. 2 i 3 czynów, przy czym przyjmuje, że czynów tych oskarżony dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. i za to - przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. - na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 października 2023 r. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 600 (sześćset) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

3. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. - na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 czerwca 2020 r. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt. 1 i 2 i wymierza **oskarżonemu A. D. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstw z pkt. 2 w kwocie 3000 (trzy tysiące) złotych;

5. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu J. Ż. poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 10500 (dziesięć tysięcy pięćset) złotych;

6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1380 (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 40 (czterdziestu) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 153/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie			

<p>art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>A. D. (1)</p>	<p>w dniach od 5 listopada do 20 grudnia 2018 r. w W., działając wspólnie w porozumieniu z trzema ustalonymi oraz innymi nieustalonymi osobami podającymi się za funkcjonariuszy Policji i prokuratorów brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na doprowadzaniu osób starszych do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do swojej tożsamości i zamiaru zwrócenia imienia zabieranego pokrzywdzonym, przy czym jego rola polegała na odbieraniu mienia bezpośrednio od</p>	

		<p>pokrzywdzonych i przekazywaniu go za pośrednictwem ustalonej osoby innej ustalonej osobie do dalszego dysponowania tj. czyn z art. 258 § 1 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W 2018 r. zawiązała się zorganizowana grupa przestępcza, której członkowie zorganizowali proceder doprowadzania starszych osób do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem podając się za funkcjonariuszy policji czy prokuratorów. Grupa działała w Polsce oraz poza jej granicami. Grupa tworzyła rozbudowaną strukturę, w której każdy z jej członków pełnił określone zadania, członkowie grupy kontaktowali się pomiędzy sobą za pośrednictwem telefonów komórkowych, ci z dolnej hierarchii nie znali przywódców grupy. W grupie byli tzw. logistycy zajmujący się organizowaniem tzw. kurierów odbierających pieniądze pochodzące z oszustw. Była również siatka tzw. odbieraków, którzy bezpośrednio odbierali pieniądze od pokrzywdzonych i przekazywali je dalej. Byli również tzw. telefoniści, kontaktujący się z pokrzywdzonymi</p>	<p>zeznania P. W.</p>	<p>k. 176-178, 179-181, 190-197, 270-272, 273-276, 322v-323v</p>	

oraz z pozostałymi członkami grupy, kierując poszczególnymi działaniami.

W Polsce na czele grupy stał m.in. M. K. ps. (...). To mu bezpośrednio podlegał m.in. P. W., który na terenie W. pełnił rolę tzw. werbownika oraz logistyka, któremu podlegali bezpośrednio tzw. odbieraki, kierowcy: A. M., M. S. (1), P. C., M. S. (2), B. O., A. B. oraz inne nieustalone osoby. P. W. odbierał pieniądze przekazywane przez pokrzywdzonych poszczególnym członkom grupy a następnie przekazywał je, po odliczeniu wynagrodzenia dla siebie i podległych mu osób, M. K..

W listopadzie 2018 r. do udziału w zorganizowanej grupie P. W. zwerbował A. D. (1). Mężczyźni znali się z pobytu w zakładzie karnym.

A. D. (1) 13 października 2018 r. opuścił zakład karny, nie miał stałej pracy.

W grupie przestępczej oskarżony pełnił rolę tzw. odbieraka. Od P. W. otrzymał telefon komórkowy do kontaktów i bezpośrednio jemu podlegał, wykonując jego polecenia, od niego również otrzymywał wynagrodzenie. Mężczyźni

<p>dodatkowo spotykali się towarzysko.</p> <p>A. D. (1) uczestniczył w tej grupie w okresie od 5 listopada do 20 grudnia 2018 r., wziął udział w dwóch przestępstwach.</p>			
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>k.264, 321v-322v</p>		
<p>wyrok ze sprawy V K 64/23 SO Warszawa-Praga w Warszawie</p> <p>materiały z kontroli operacyjnej</p>	<p>k. 330-338 21-175</p>		
<p>1.1.2.</p>	<p>A. D. (1)</p>	<p>w dniu 5 listopada 2018 r. w W. na ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z trzema ustalonymi oraz nieustalonymi osobami podającymi się za funkcjonariuszy Policji w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził nieustaloną osobę pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem własnym w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 10.400 zł w ten sposób, że po wprowadzeniu pokrzywdzonej przez nieustalone osoby podające się za funkcjonariuszy Policji telefonicznie w błąd, że prowadzone są czynności służbowe przez Policję mające na celu ochronę jej mienia przed przestępstwem i naklonieniu jej do przekazania ww. mienia</p>	

		<p>przedstawicielowi Policji, wspólnie z ustaloną osobą zabrał to mienie od pokrzywdzonej i za pośrednictwem innej ustalonej osoby przekazał kolejnej ustalonej osobie celem dalszego nim dysponowania, czyniąc sobie stały dochód z popełnianego przestępstwa i działając w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu za umyślne przestępstwo podobne tj. czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 5 listopada 2018 r. nieustaleni członkowie zorganizowanej grupy przestępczej podając się za funkcjonariuszy policji doprowadzili nieustaloną pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 10 400 zł. Pieniądze od pokrzywdzonej odebrał bezpośrednio w jej mieszkaniu A. D. (1), na telefoniczne polecenie P. W. (oskarżony posługiwał się telefonem o nr (...)). A. D. (1) z pieniędzmi został odebrany spod</p>	wyjaśnienia oskarżonego	k. 216, 264,	

<p>R. w W. przez innego członka grupy, B. O. a następnie zawieszony do P. W., któremu osobiście przekazał pieniądze pochodzące z oszustwa. P. W. pieniądze te następnie przekazał M. K..</p> <p>W trakcie przedmiotowego zdarzenia pojawił się problem z ilością pieniędzy przekazanych przez pokrzywdzoną. Według informacji, które posiadał P. W. pokrzywdzona miała przekazać kwotę 20 000 zł, ale A. D. (1) poinformował P. W., że odebrał jedynie 10400 zł. P. W. w trakcie rozmów prowadzonych na ten temat z M. K. podał mu numer telefonu do A. D. (1).</p> <p>A. D. (1) otrzymał za udział w przedmiotowym przestępstwie kwotę 1000 zł.</p>			
<p>zeznania P. W.</p>	<p>k. 176-178, 179-181, 190-197, 270-272, 273-276, 322v-323v</p>		
<p>materiały z kontroli operacyjnej</p>	<p>k. 109v, k. 110v-111, k. 112-112-113</p> <p>k. 21-156, k. 160v, k. 168v, k. 170v</p>		
<p>A. D. (1) został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie o sygn. V K 776/05</p>	<p>wyroki</p>	<p>k. 254-255, k. 247-248</p>	

<p>za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta została objęta prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 6 marca 2014 r. o sygn. III K 8/14, którym wymierzono mu karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i którą odbywał m.in. w okresie od 14 listopada 2017 r. do 13 października 2018 r.</p>			
<p>dane o karalności</p>	<p>k. 237-239, 258-261</p>		
<p>1.1.3.</p>	<p>A. D. (1)</p>	<p>w dniu 20 grudnia 2018 r. w W. przy ul. (...) po godz. 12:00 działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi oraz nieustalonymi osobami podającymi się za funkcjonariuszy Policji w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. i B. Ż. do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem własnym w postaci pieniędzy w kwocie 25.000 zł w ten sposób, że po wprowadzeniu pokrzywdzonych przez nieustalone osoby podające się za funkcjonariuszy Policji telefonicznie w błąd, iż prowadzone są czynności służbowe przez Policję mające na celu ochronę ich mienia przed przestępstwem i nakłonieniu pokrzywdzonych do</p>	

		<p>pobrania ww. kwoty z konta bankowego z oddziału banku (...) S.A. przy ul. (...) oraz do przekazania go osobie podającej się za przedstawiciela Policji, zabrał od pokrzywdzonej ww. mienie i za pośrednictwem ustalonej osoby przekazał je kolejnej ustalonej osobie celem dalszego nim dysponowania, czyniąc sobie stały dochód z popełnianego przestępstwa i działając w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu za umyślne przestępstwo podobne tj. czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W dniu 20 grudnia 2018 r. na numer stacjonarny J. i B. Ż. zadzwonił nieustalony mężczyzna, który podał się za R. S. funkcjonariusza CBŚ (to był już trzeci telefon do pokrzywdzonych wykonany przez osobę podającą się za funkcjonariusza Policji, po dwóch poprzednich telefonach pokrzywdzeni wprowadzenie w błąd co do tego, że</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>k. 231-232, 264</p>	

uczestniczą w prowokacji policyjnej mającej na celu zatrzymanie pracowników banku, którzy przelewają pieniądze z kont klientów na swoje własne konta, przekazali nieustalonemu członkowi zorganizowanej grupy przestępczej w dniu 18 grudnia 2018 r. kwotę 125000 zł, którą posiadali w domu celem rzekomego zabezpieczenia śladów linii papilarnych, zaś w dniu 19 grudnia 2018 r. kwotę 22 000 zł, którą wypłacili w banku).

W dniu 20 grudnia 2018 r. na prośbę rzekomego funkcjonariusza Policji pokrzywdzeni ponownie udali się do banku i wypłacili 25000 zł. Pieniądze te miały posłużyć do kolejnej rzekomej prowokacji. Po wypłaceniu pieniędzy, po ponownym telefonie od nieustalonej osoby, B. Ż. pieniądze przekazała rzekomemu policjantowi, który czekał pod jej blokiem. Mężczyzną tym był A. D. (1). W tym zakresie oskarżony telefonicznie kontaktował się z P. W., którego informował o tym, że potrzebuje taksówki, która zawiozłaby go w określone miejsce, a następnie, że pieniądze od pokrzywdzonej odebrał.

A. D. (1) za udział w przestępstwie otrzymał od P. W. kwotę 2000 zł.

zeznania P. W.	k. 176-178, 179-181, 190-197, 270-272, 273-276, 322v-323v		
zeznania J. Ż.	k. 182-186		
zeznania B. Ż.	k. 220-221		
materiały kontroli operacyjnej	k. 109v, k. 110v-111, k. 112-112-113 k. 21-156, k. 160v, k. 168v, k. 170v		
A. D. (1) został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie o sygn. V K 776/05 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta została objęta prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 6 marca 2014 r. o sygn. III K 8/14, którym wymierzono mu karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i którą odbywał m.in. w okresie od 14 listopada 2017 r. do 13 października 2018 r.	wyroki	k. 254-255, k. 247-248	
dane o karalności	k. 237-239, 258-261, 314-316		
A. D. (1) w toku postępowania sądowego przekazał na konto	potwierdzenia wpłaty	k. 310, 341	

bankowego pokrzywdzonego J. Ż. łącznie kwotę 14500 zł			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	A. D. (1) w śledztwie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. Przesłuchiwany w dniu 11 maja 2021 r. sam z siebie podał, że uczestniczył – poza zdarzeniem z dnia 5 listopada 2018 r. – także w odbiorze pieniędzy na ul. (...). Podał, że znał jedynie P. W., a za udział w przestępstwach otrzymał od niego 3000-4000 zł. Przed Sądem oskarżony złożył wyjaśnienia, w których również przyznał	

		<p>się do popełnienia zarzucanych mu czynów i opisał, w jakich okolicznościach nawiązał kontakt z P. W.. Podawał, że szczegółów przestępstw z 5 listopada i 20 grudnia 2018 r. nie pamięta, ale szczerze przyznawał, że dwukrotnie pojechał po odbiór pieniędzy, za co otrzymał określoną korzyść majątkową. W tym zakresie – w świetle pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie – wyjaśnienia oskarżonego nie budziły wątpliwości Sądu i uznane zostały za wiarygodne.</p>
zeznania P. W.	<p>Sąd zeznania tego świadka uznał za wiarygodne. Opisał on działalność zorganizowanej grupy przestępczej, swoją w niej rolę, jak również rolę innych osób, z którymi bezpośrednio współdziałał w popełnieniu poszczególnych przestępstw, co korespondowało z treścią materiałów pozyskanych w trakcie kontroli operacyjnej. Przed Sądem świadek zeznawał będąc już uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem z dnia 9 października 2023 r. Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie w sprawie o sygn. V K 64/23 na karę orzeczoną przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary w</p>	

oparciu o treść art. 60 § 3 i 4 k.k. W ocenie Sądu świadek dość szczerze opisał też rolę w grupie przestępczej oskarżonego A. D. (1), choć Sąd dostrzegł, że w zeznaniach przed Sądem świadek usiłował umniejszyć jego rolę a przede wszystkim świadomość oskarżonego co do tego, w jakim procederze uczestniczy. Zdaniem Sądu postawa świadka w toku postępowania sądowego ukierunkowana była na umniejszenie zakresu odpowiedzialności oskarżonego, a jego zeznania w tym zakresie nielogiczne i nieprzekonujące. P. W. i A. D. (1) znali się od kilku lat, poznali się w zakładzie karnym. Proponując oskarżonemu zarobek polegający na odbieraniu od starszych ludzi pieniędzy P. W. doskonale zdawał sobie sprawę, że istnieje określona zorganizowana grupa przestępcza, znał jej schemat, hierarchię, wiedział też jaką on pełni w niej rolę i jaką rolę będzie w niej pełnił oskarżony. To świadek te zadania oskarżonego określił, dał mu specjalny telefon, powiedział, że będą się z nim kontaktowały inne osoby, określał go jako „odbieraka”, płacił mu za wykonane zadania. Dodatkowo treść rozmów prowadzonych pomiędzy nimi dodatkowo dowodzi, że obaj doskonale zdawali

	<p>sobie sprawę, w jakim procederze uczestniczą (zdarzenie z 5 listopada 2018 r., w czasie którego obaj doskonale zdawali sobie sprawę, że według telefonisty pokrzywdzona miała przekazać więcej pieniędzy, niż odebrane przez oskarżonego, że miała wypłacić pieniądze z banku, czy z dnia 20 grudnia 2018 r., kiedy to oskarżony D. informował telefonicznie W., że doskonale, bez problemów poszło, co korespondowało z zeznaniami B. Ż., która podała, że oskarżony czekał na nią przed klatką i od razu, bez słów odebrał od niej kopertę z pieniędzmi.</p>	
<p>zeznania B. Ż.</p>	<p>Sąd zeznania tego świadka uznał za wiarygodne. W śledztwie świadek w sposób szczegółowy, rzeczowy i obiektywny opisała przebieg wydarzeń, w tym zdarzenie z dnia 20 grudnia 2018 r. Nie było żadnych podstaw, by jej zeznania kwestionować, zwłaszcza, że znalazły one potwierdzenie w zeznaniach J. Ż., tworząc spójną i logiczną całość. Żaden z pokrzywdzonych nie wyolbrzymiał opisywanych wydarzeń.</p>	
<p>zeznania J. Ż.</p>	<p>Sąd zeznania tego świadka uznał za wiarygodne. W śledztwie świadek w sposób szczegółowy,</p>	

	<p>rzeczowy i obiektywny opisał przebieg wydarzeń, w tym zdarzenie z dnia 20 grudnia 2018 r. będące przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Nie było żadnych podstaw, by jego zeznania kwestionować, zwłaszcza, że znalazły one potwierdzenie w zeznaniach B. Ż., tworząc spójną i logiczną całość.</p>	
<p>materiały z kontroli operacyjnej</p>	<p>Sąd za pełnowartościowy dowód w przedmiotowej sprawie uznał materiały pozyskane w trakcie kontroli operacyjnej prowadzonej w sprawie operacyjnej kryptonim (...) pod kryptonimem (...). W akcie oskarżenia prokurator wnosił o przeprowadzenie dowodu z tych dokumentów, które uzyskał w oparciu o treść art. 168b k.p.k. po dniu 14 kwietnia 2016 r. w sprawie o czyn z art. 258 § 1 k.k. Co istotne przy tym, odnośnie przedmiotowych materiałów zeznania złożył P. W., który na zabezpieczonych nagraniach rozmów z 5 listopada 2018 r. i 20 grudnia 2018 r. rozpoznał siebie, A. D. (1), B. O. czy M. K.. Również oskarżony A. D. (1) nie kwestionował treści przedmiotowych nagrań.</p>	
<p>wyroki</p>	<p>Dołączone do akt odpisy prawomocnych wyroków skazujących oskarżonego</p>	

	nie budziły żadnych zastrzeżeń.		
potwierdzenia wpłaty	Nie były kwestionowane w toku przewodu sądowego dołączone przez oskarżonego potwierdzenia przelewu określonych kwot na rzecz pokrzywdzonego tytułem naprawienia szkody wobec treści pisma pokrzywdzonego k. 300.		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Sąd wyjaśnień oskarżonego w części, w której de facto kwestionował on swój udział w zorganizowanej grupie przestępczej nie uznał za wiarygodne. W pierwszej kolejności wskazać należy, że wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie były spójne, bo A. D. (1) zarówno w śledztwie (wtedy stanowczo), jak i przed Sądem przyznawał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. Po drugie, analiza zabezpieczonych treści rozmów telefonicznych oskarżonego z P. W.	

jednoznacznie wskazuje, że oskarżony miał świadomość, w jakim procedurze uczestniczy, nie kontaktował się tylko i wyłącznie z P. W., ale również z innymi osobami, w tym tzw. telefonistami, czy B. O. (z którym jechał samochodem). Zwrócić należy uwagę na treść jego rozmów z 5 listopada 2018 r., w których jednoznacznie mówi do P. W., że telefonista chce go wysłać na inny odbiór po 30 000 zł oraz po pozostałe brakujące 7000 zł od nieustalonej pokrzywdzonej. Do oskarżonego z propozycją „pracy” zwróciła się nie przypadkowa osoba, ale P. W., którego znał z więzienia, który mówił, że praca będzie szybka, szybkie pieniądze. Doskonale wiedział, od kogo ma odbierać pieniądze – od starszych osób, ale jak twierdzi - W. nie mówił mu z jakiego tytułu ma być ten odbiór, że zorientował się dopiero później. Tych wyjaśnień Sąd nie mógł uznać za wiarygodne. Wobec ujawnionych w sprawie okoliczności, jego relacji z P. W., mając na uwadze kryminalną przeszłość oskarżonego, posługiwanie się od samego początku specjalnym telefonem, wysokie „wynagrodzenie” za wykonane zadania, czy samo jego zachowanie w dniu 5 listopada 2018 r. czy 20 grudnia 2018 r.

	<p>(telefoniczne wyjaśnianie sprawy brakujących pieniędzy, szybki odbiór pieniędzy od pokrzywdzonej B. Ż., niezwłoczne poinformowanie W., że odbyło się to bez najmniejszego problemu) – wskazują zdaniem Sądu, że oskarżony od samego początku doskonale zdawał sobie sprawę, że bierze udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie oszustw na szkodę starszych osób.</p> <p>Sąd za wiarygodne nie uznał i tych wyjaśnień oskarżonego, w których zaprzeczał, by korzyści majątkowe jakie osiągnął z przestępstwa nie stanowiły jego ówczesnego stałego źródła utrzymania. W tym zakresie jego wyjaśnienia nie były logiczne, pozostawały w sprzeczności z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Zwrócić bowiem należy uwagę, że to sam oskarżony wskazał, że miał wtedy trudną sytuację życiową, nie miał pieniędzy, wynajmował pokój, a przestał popełniać przestępstwa, gdy zaczął zarabiać. O tej sytuacji wiedział również P. W..</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	pkt.1	A. D. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przynależność do zorganizowanej grupy przestępczej określona w art. 258 k.k. jest przestępstwem formalnym, a zatem do wypełnienia znamion tego przestępstwa wystarczy sama bierna przynależność, bez popełnienia jakichkolwiek innych czynów zabronionych. W orzecznictwie sądów powszechnych oraz doktrynie prawa karnego ugruntowany jest również pogląd, że nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania a wystarczy gotowość sprawcy do spełniania zadań służących tej grupie, której świadomość istnienia ma sprawca. Jasne jest również, że zorganizowana grupa przestępcza powinna składać się nie mniej jak			

z trzech osób, których wspólnym celem jest popełnianie przestępstw stale bądź zależnie od okazji. Przestępstwo z art. 258 k.k. może być popełnione w formie zamiaru bezpośredniego jak i quasi ewentualnego, a więc wystarczające jest, że sprawca ma świadomość istnienia grupy, akceptuje jej cele przestępcze, liczy się z możliwością, aby je realizowano.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy dla Sądu bezspornym było, że oskarżony A. D. (1) dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. Zgromadzone w sprawie dowody i ustalone na ich podstawie okoliczności – opisane powyżej – wskazują na świadomość oskarżonego co do przynależności do struktur organizacji, świadomość bycia jej ogniwem, i to istotnym. Oskarżony działał w grupie zajmującej się przestępstwami popełnianymi metodą „na policjanta” razem m.in. z P. W., który opisał działalność grupy, jej strukturę, opisał mechanizmy wspólnego działania z określonym podziałem ról pomiędzy poszczególnymi członkami tej grupy, bez którego nie byłoby możliwe popełnianie tych przestępstw tj. doprowadzanie do pokrzywdzonych

niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzania ich w błąd co do tego, że prowadzone są czynności policyjno - prokuratorskie zmierzające do zatrzymania sprawców przestępstw działających w celu przejęcia oszczędności pokrzywdzonych zgromadzonych na rachunkach bankowych. Z okoliczności ujawnionych w sprawie wynikało, że ważnym ogniwem, poza osobami dzwoniącymi do pokrzywdzonych, był też oskarżony, którego rolą jako tzw. "odbieraka" było odbieranie środków pieniężnych od pokrzywdzonych i przekazywanie ich P. W. celem podziału zysków. Nie jest możliwe, aby oskarżony nie miał świadomości udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Oskarżony nie tylko odbierał pieniądze, ale kontaktował się z tzw. telefonistami, był w gotowości realizacji celów grupy, partycypował w podziale zysków uzyskanych z popełnionych przez członków grupy przestępstw. Oskarżony miał świadomość, że proceder w którym uczestniczył nie był przypadkowy, że ma on sformalizowany charakter, w którym udział brała większa liczba osób,

wykonująca przydzielone im zadania.			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	pkt.2	A. D. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Dla Sądu bezspornym również było, że oskarżony A. D. (1) dopuścił się dwóch przestępstw oszustwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. W ramach ustalonego pomiędzy członkami zorganizowanej grupy przestępczej podziału zadań i ról oskarżony – jako tzw. odbierak – brał udział w doprowadzeniu w dniu 5 listopada 2018 r. i 20 grudnia 2018 r. pokrzywdzonych w błąd, że prowadzone są czynności policyjne mające na celu ochronę ich pieniędzy przed przestępstwem, do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem. Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Jego zadaniem było odebranie od pokrzywdzonych pieniędzy i przekazanie ich innemu członkowi grupy przestępczej celem podziału zysków, w			

zamian z co sam otrzymał określoną korzyść majątkową.

Nie budziło również żadnych wątpliwości, iż oskarżony z popełnienia tych dwóch przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu. W ocenie Sądu ustalenie, że sprawca z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, jest możliwe zarówno wtedy, gdy jego działalność przestępcza jest długotrwała, jak i wtedy, gdy trwała krótko, ale sprawca sobie ją zorganizował w okolicznościach świadczących o zamiarze stałego wykorzystywania przygotowanego proceduru. Dochody z działalności przestępczej nie muszą również stanowić głównych dochodów sprawcy. W tym zakresie Sąd ustalił, że przystępując do zorganizowanej grupy przestępczej oraz dokonując w jej ramach popełnienia dwóch przestępstw, za które oskarżony osiągnął realną korzyść majątkową, oskarżony uczynił to po to, by uzyskać dochód na swoje ówczesne utrzymanie. Przypomnieć należy, że w październiku 2018 r. oskarżony opuścił zakład karny, nie miał pracy, wynajmował pokój. Środki pieniężne, które otrzymał w listopadzie i grudniu 2018 r. stanowiły jego ówczesny

stały dochód i dla takiej oceny nie ma znaczenia, że w procedurze przestępczym oskarżony uczestniczył przez okres dwóch miesięcy.

Z ujawnionego w sprawie materiału dowodowego wynika również, że przypisanych mu czynów z art. 286 § 1 k.k. oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k. Zgodnie z treścią art. 64 § 1 k.k. odpowiada w recydywie sprawca, który został skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności i popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany. A. D. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie o sygn. V K 776/05 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta została objęta prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 6 marca 2014 r. o sygn. III K 8/14, którym wymierzono mu karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i którą odbywał m.in. w okresie od 14 listopada 2017 r. do 13 października 2018 r. Dopuszczając się

przestępstw z art. 286 § 1 k.k. (a zatem przestępstw podobnych do przestępstwa rozboju z art. 280 § 1 k.k. jako przestępstw tego samego rodzaju, przestępstw przeciwko mieniu) w dniach 5 listopada 2018 r. oraz 20 grudnia 2018 r. uczynił to w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo podobne.

Jednocześnie Sąd ustalił, że obu przestępstw oszustwa (a zatem tożsamy rodzajowo, o tej samej podstawie wymiaru kary) oskarżony dopuścił się w warunkach tzw. ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k. Instytucja ciągu przestępstw jest instytucją prawa materialnego, której zastosowanie – przy spełnieniu określonych przesłanek – jest obowiązkiem sądu. W realiach niniejszej sprawy nie budziło żadnych wątpliwości, że oba przestępstwa przypisane oskarżonemu zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności. Przestępstwa dzieliła przerwa kilkudziesięciu dni, taka sama była rola oskarżonego w popełnieniu każdego z nich, taki sam schemat jego działania.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. D. (2)	1	1	Sąd wymierzył oskarżonemu za czyn z art. 258 § 1 k.k. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, mając na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości tego czynu, dość duży stopień zawinienia oskarżonego. Uwzględnił przy tym fakt krótkiego okresu udziału oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej, jego rzeczywistą rolę w tej grupie. Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego.
A. D. (2)	2	2 i 3	Za ciąg przypisanych oskarżonemu dwóch przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. – na podstawie art. 286 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu jedną karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 600 stawek dziennych grzywny (oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej). I w tym zakresie Sąd miał na uwadze znaczny stopień szkodliwości obu tych czynów, w tym wysokość szkody wyrządzonej

pokrzywdzonym (starszym ludziom, którzy w wyniku tego typu procederu tracili majątek życia, wszystkie oszczędności, zaufanie do organów państwa), wysokość osiągniętej przez niego korzyści majątkowej, znaczny stopień zawinienia oskarżonego (bez udziału oskarżonego nie doszłoby do dokonania tych czynów). Sąd uwzględnił również motywację oskarżonego, który czynów dopuścił się z chęci szybkiego, łatwego zysku. Jako okoliczność obciążającą Sąd miał na uwadze uprzednią karalność oskarżonego, a zwłaszcza fakt, że obu czynów oskarżony dopuścił się w warunkach art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

Przy wymiarze kary Sąd nie mógł jednak nie uwzględnić – jako znaczącej okoliczności łagodzącej – szczerego przyznania się oskarżonego do obu popełnionych przestępstw, w tym w czasie pierwszego przesłuchania w śledztwie do przestępstwa, którego jeszcze wtedy mu nie zarzucono. Nadto oskarżony w czasie postępowania czynił starania do naprawienia wyrządzonej pokrzywdzonemu J. Ż. szkody i w części tę szkodę naprawił. Na rzecz

pokrzywdzonego A. D. (1) dokonał przelewów w łącznej kwocie 14 500 zł, zatem naprawił szkodę w ponad połowie. Uwzględnić również należało i to, że od końca 2018 r. oskarżony nie wszedł już w konflikt z prawem, nie popełnił innego przestępstwa, założył działalność gospodarczą (którą zmuszony był zawiesić), zawarł nowy związek. Wyraził szczerą skruchę i żal. To te przede wszystkim okoliczności przemawiały za wymierzeniem oskarżonemu kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, tak by kara uwzględniała wszystkie dyrektywy jej wymiaru i była karą sprawiedliwą.

Wysokość jednej stawki dziennej grzywny Sąd ustalił mając na uwadze aktualne możliwości zarobkowe oskarżonego i jego sytuację życiową. Oskarżony obecnie nie ma stałej pracy, utrzymuje się z prac dorywczych (osiąga dochód miesięczny w kwocie około 4000-5000 zł), nie posiada żadnego majątku. Tak ukształtowana grzywna jest jednocześnie współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów.

A. D. (2)	3	3	<p>Karę łączną pozbawienia wolności Sąd wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji mając na uwadze ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy przypisanego oskarżonemu przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i ciągu przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i in. Przestępstw oszustwa oskarżony dopuścił się działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w krótkim okresie czasu od 5 listopada do 20 grudnia 2018 r.</p>
A. D. (2)	4	2 i 3	<p>Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przez oskarżonego dwóch przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w łącznej kwocie 3000 zł.</p>
A. D. (2)	5	2	<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu J. Ż. poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 10500 zł, uwzględniając fakt, że oskarżony naprawił już szkodę do kwoty 14500 zł (szkoda wynosiła 25000zł).</p>

<p>Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Wskazać należy, że w przedmiotowej sprawie wymierzając oskarżonemu kary za poszczególne przypisane mu przestępstwa Sąd kierując się zasadą wyrażoną w art. 4 § 1 k.k. stosował przepisy Kodeksu karnego obowiązujące w dacie ich popełnienia, jako względniejsze dla oskarżonego.</p> <p>I tak w przypadku czynu z art. 258 § 1 k.k. Sąd miał na uwadze, że do 1 października 2023 r. czyn ten zagrożony był karą od 3 miesięcy do lat 5 pozbawienia wolności, a</p>			

nie jak w dacie orzekania od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności.

W przypadku czynów z art. 286 § 1 k.k. popełnionych w warunkach art. 64 § 1 k.k., że sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, a nie jak w dacie wyrokowania, że sąd wymierza karę przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a może ją wymierzyć w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

W przypadku orzekania grzywny na podstawie art. 33 § 2 k.k. Sąd miał na uwadze treść art. 33 § 1 k.k., że grzywnę wymierza się w stawkach dziennych, określając liczbę stawek oraz wysokość jednej stawki i że najniższa liczba stawek wynosi 10, zaś najwyższa 540, a nie brzmienie przepisu art. 33 § 1a i § 2a k.k. obowiązujące od 1 października 2023 r.

W zakresie orzeczenia o karze łącznej Sąd zastosował art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązujący do dnia 24 czerwca 2020 r. wymierzając karę łączną

w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

Wyjaśnić również należy, że w realiach niniejszej sprawy nie było możliwości warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej w stosunku do oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności. Zgodnie bowiem z treścią art. 69 § 1 k.k. - obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r.- przeszkodą do wymierzenia kary pozbawienia wolności w systemie probacyjnym jest uprzednie skazanie na karę pozbawienia wolności (tak bezwzględnej, jak i z warunkowym zawieszeniem wykonania). Wymóg ten ma charakter bezwzględny. Z ujawnionych w sprawie okoliczności wynika zaś, że przed popełnieniem przypisanych oskarżonemu czynów w niniejszej sprawie A. D. (1) był wielokrotnie skazany na kary pozbawienia wolności (sprawy o sygn. III K 10/04, V K 776/05, III K 2297/06, II K 686/06, III K 2984/06, III K 386/06, III K 61/11), co jednoznacznie wynika z danych o jego karalności.

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

pkt.6	Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego stosowną opłatę oraz obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi.	
Podpis		